A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 425 Subject Religion

Name of MSS Pothi Bhai Mohan ji

Author Not available

Period Not Available Folios 56

Script Gurmukhi Source Sant Ram Hakim, Amritsar

Missing Folios 31 - 39

(1) جپ جی صاحب

(2) سدھ گوشٹ

(4) آسا دی وار

(3) رہراس [illegible] سوہلا — و دیگر بانی

(41)

[illegible]

੧੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ... ਮਹਲਾ ... ॥ ਮੈ ਮ...
ਣਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸ ਰਾਮ॥ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰ
ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮਾ॥ ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥਹ ਤਿ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ॥ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾ
ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂ ਜੀਐ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿ
ਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ॥ ਭੇ
ਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ॥੧॥ ਭਿ
ਨੜੀ ਰੈਣਿ ਭਲੀ ਦਿਸ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਸੂਤੜੀਏ ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ
ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ॥ ਮੈਂ ਨਾਮੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਰੁ ਕੰਠੇ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ॥ ਕਰ
ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ
੨॥ ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮਾ॥ ਜਿ
ਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮਾ॥ ਅਕ
[illegible]

ਅਗ੍ਰਾ ਪ ਪਾਇਆ ... ਖਾਏ ਸਤਗਿ
ਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਟੋ ॥ ਸੁੰਮਨ ਮਰਸ ... ਰ ਸੀਆ ਰਵੈ
ਰੋ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ
ਕ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥੨॥ ਸੂੰ ਧਰ ਮੇਤਿਅ ਕ੍ਰੀਪਿਰ
ਸੋਤੀ ਰਮੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਛੁਟੋ ਸਾਚਿ ਸੰਜੁਗਤੀ
ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਜੁਗਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੁਤੀ ਸੰਗਿ ਸਖੀ
ਤਣੀਆ ॥ ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਉ ਵਸਿਆ
ਤਿਗੁਰ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਘੜੀ ਨ ਚੁਸਾ
ਵਿ ਸੋਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ
ਦੀਪਲੂ ਨਕ ਭਉ ਭੰਜਨੋ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਲੋਏ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੋ ਰਮਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਲ
ਅਪਾਰੋ ਰਮਾ ॥ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਆਪੁ ਮਾਰਿ
ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਜਾਲਉ ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ
ਚੁਕਾਈਆ ॥ ਜਿ ... ਦਸ

425-MS.

ਤੀਜੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਤੀਤ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤ ਸੰਗੁ 2 3
ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਪੁਰਿ ਗਤਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ
ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਤਿ ਲਿਖੁ ਲਾਇ ਰਹੀਏ ਭਗਤਿ
ਸਨੇਹੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਤ ਸੀਸੀ ਲੁਸਿ ਦੇ ਹੀਰਾ
ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਜੀਐ ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣ
ਡੋਲਿ ਮਨੁ ਕਹੀ ਗਿਡੋ ਲਿਨ ਜਾਇ ਇਕਤ ਹੀਆ ਪਵਾ ਪ੍ਰਿਭ ਜਾ
ਦਸੋ ਸੈਆ ਧਾਰੁ ਤੇਰ ਤ੍ਰਪ ਸਮੁ ਸੋਰਮੈ ਤਾ ਭਤ ਕੀਆ
ਤੇਰਣੀ ਸਾਚਿ ਸੁਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਗਰ
ਨਿਬੇੜਿਆ ॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਛੰਤ
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇਰ
ਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾ

ਰਿਦ ਅੰਤਰ ਪਰਗਾਸਿਆ॥ ਗੁਰ
ਜ ਰਾਰਾਮ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੁ
ਭਾਗੈ ਰਾਮ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ
ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿ
ਵਲਾਈ ਰਾਮ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ
ਪਰਗਟਿਆਈ ਰਾਮ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ॥੨॥ ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ ਰਾਵੀ
ਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ
ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ
ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿ
ਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਾਈ ਰਾਮ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਰਾਮ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ
ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮ॥ ਜਿਨ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ਰਾਮ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਨ

ਤੁਰੀਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਿ

੧ ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ

ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਲਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ॥ ਸਹਜੇ

ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮ

ਤੇ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ

ਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ

ਲੜਿ ਲਾਇਆ॥੧॥ ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ

ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮਾ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮਾ॥

ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ॥

ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀ

ਤਿ ਪਿਆਰੋ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲੈ

ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਹਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ

ਸਾ ਸੁਖਤ ਸਮੂਹ ਭਇਆ

ਜੋਗੇ ਰਾਮਾ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ਬ

ਚਰਜ ਜਾਈਆ॥ ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਈਆ॥ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਓ

ਤਿ ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ

ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ॥੩॥ ਭਵ

ਨ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇ

ਅੜਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾ

ਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ॥ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਧੂਰੀ ਹ

ਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾ

ਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰ

ਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਰਾਮਾ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ

ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ

ਤ੍ਰੀ ਲੜੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਦਿਵ
ਜੈਹਿ ਕਿਨ ਸੁਣੈ ਹਿਭ ਮਾਤਾ॥ ਤਤੋ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਨ ਦੂ
ਖੁ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾ॥ ਭਾਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਸੁਧਾਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਬਸਿ ਤਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾ
ਰਾ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ
ਗਾਵਹ ਰਾਮਾ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ
ਰਾਵਹ ਰਾਮਾ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ਇਕ
ਨਿਮਖ ਪਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਈਐ
ਨਹ ਲਜਾਈਐ ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀਐ॥ ਭਗਤਿ
ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੋਹਹ ਅਨਤ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵਹ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਅਮਰ ਪਦਵੀ
ਪਾਵਹ॥੨॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਗੁਣ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮਾ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ਕਟਿ ਜ
ਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮਾ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਦਾਸਿ ਕੀਨੀ

ਅੰਕੁਰਿ ਭੁਲੋਭੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ਮਸਨੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਂ
ਰਤਾਂ ਹੋਦਿ ਵਸ ਨਿਰਮਲਾ ਆਇਆ ॥ ਛੁਟਿ ਸਟਿ ਪਰੀ
ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਮਤਾ ਭ੍ਰਮ ਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਭਈ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥
ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੇ ਜਲ ਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ ਰਾਮ ॥
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ ਸੰਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀ
ਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਤ
ਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥
ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ
ਆ ॥੪॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰ
ਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ
ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ
ਦੂਜਾ ਸੇਵਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦ

ਣਿਆਸਾਧੀਤਾ॥ਸਗਲਭੁਰਗਬਿਖੰਡਨੋ॥ਤੋਇਦਾ
ਸਦਾਸੀਤਾਜੀਉਦਾਸੀਬਣੁਕ੍ਰਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ॥ਨਾਨਕ
ਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਤਾਮਿਮੰਗਲੁਗਾਵਾ॥੧॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿਅਕਾਨਾਮੁਮੈਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ॥ਓਹਜੋਹੈਬ
ਹੁਪਰਕਾਰਸੁੰਦਰਿਮੋਹਨੀ॥ਮੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਿਚੰਚ
ਲਿਅਨਿਕਭਾਵਦਿਖਾਵਏ॥ਹੋਇਢੀਠਮੀਠੀਮਨਹਿ
ਲਾਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਆਵਏ॥ਗ੍ਰਿਹਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤਪੂ
ਜਾਬਾਟਘਾਟੈਜੋਹਨੀ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਦਇਆਧਾਰ
ਹੁਮੈਨਾਮੁਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ॥੨॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਿਅਨਾਥ
ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁ॥ਚਤੁਰਾਈਮੋਹਿਨਾਹਿਰੀਝਾ
ਵਉਕਹਿਮੁਖਹੁ॥ਨਹਚਤੁਰਿਸੁਘਰਿਸੁਜਾਨਬੇਤੀਮੋ
ਹਿਨਿਰਗੁਨਿਗੁਨੁਨਹੀ॥ਨਹਰੂਪਧੂਪਨਨੈਣਬੰਕੇਜਹ
ਭਾਵੈਤਹਰਖੁਤੁਹੀ॥ਜੈਜੈਜਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾਕਉ
ਕਰੁਣਾਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿਲਖਹੁ॥ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਸੇ
ਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ॥੩॥

ਮੋਹਿ ਮਛੁਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥ ਮੋਹਿ
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੁਮ ਬੂੰਦ ਤ੍ਰਿਪਤਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ
ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ਜੀਅ ਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥ ਲਾਡਿਲੇ ਲਾਡ ਲ
ਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥ ਚੀਤਿ ਚਿਤ
ਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥
੪॥ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੋ
ਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥ ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ
ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਘਣਾ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨੁ ਨਾਹੁ ਬਾ
ਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ
ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂ
ਰੀ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੩॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥
੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ

ਗਾਹਾ ਮਾਨ ਨਿਮਾਨੁ ਵੰਞਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ
ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ
ਨਾਨਕ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ॥੧॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ ਲਾਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ
ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਕਹੁ ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ
ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆਲ ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈ
ਐ ਰਾਮ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰ
ਣਿ ਰਸਨਾ ਰਾਮ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਹ ਸੇਵਹੀ ਕਾਇਆ ਕਾ
ਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕੋਟਿ ਜੋਨੀ ਬ
ਸਨਾ ਰਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿ
ਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮ॥੩॥ ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਭਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ਹੋਇ ਮਿਲੁ
ਬੈਰਾਗਨਿ ਰਾਮ॥ ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਆ
ਗਨਿ ਰਾਮ॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਸਾ ਅਟਲ ਸੁਹਾਗਨਿ ਰਾਮ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ਹਰਿਖੋਜਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਮਿਲਿਸਾ
ਧੂਸੰਗੇਰਾਮ॥ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਸਦਗਾਈਅਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਹਿਫਲਮੰਗੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮ॥੧॥ਇਕੁਤਿਲੁਪ੍ਰਭੂਨ
ਵੀਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਾਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਲਾਵੜਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰੁਚੀਨਾਰਾਮ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਮਤੇਕਾਢਿਆਕਰਿ
ਅਪੁਨਾਲੀਨਾਰਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀ
ਨਾਰਾਮ॥੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਕਹਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਰਾਮ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਣੈਭਏਪਾਰਗਰਾਮੀਰਾਮ॥ਗੁਨਗਾਵਤ
ਗੋਵਿੰਦਕੇਸਭਇਛਪੁਜਾਮੀਰਾਮ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੇਸ
ਭਹੂਕਾਸੁਆਮੀਰਾਮ॥੩॥ਰਸਭਿੰਨਿਆਅਪੁਨੇਰਾਮਸੰਗੇਸੇ
ਲੋਇਣਨੀਕੇਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤਇਛਾਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਸਾਜਨ
ਜੀਕੇਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਪਾਇਆਬਿਖਿਆਰਸਫੀਕੇਰਾ
ਮ॥ਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮੀਕੇਰਾਮ॥
੪॥੫॥੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮ: ੪ ॥ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ
ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿ
ਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋ
ਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰ
ਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ
ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
ਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ
ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰ
ਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇ
ਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੧॥ਘਰੁ ੧॥ਪਹਰੇ॥

ਪਹਲੇਪਹਰੇਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁ
ਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥ਉਰਧਤਪੁਅੰਤਰਕ
ਰੇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ
॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿਵਖਾਣੇਉਰਧਧਿ
ਆਨਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆ
ਕਲਭੀਤਰਿਬਾਹੁੜਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀਕ
ਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਤੈਸੀਜੀਅੜੇ
ਪਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਲੇਪਹਰੇਹੁਕ
ਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣ
ਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ

ਆਨੁ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਵਿਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਧਾ ਘਰਿ ਕਾਨੁ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ
ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ॥
ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕ
ਛੁ ਤੇਰਾ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾ
ਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆ
ਨੁ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਿਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਿਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟ

ਜਿਤੁ ਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨ ਮਾਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਿਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿੰਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪ.

ਰਾਇਆ ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੀਜਿ
ਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤੁ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾ
ਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤੁ
॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ॥ਪਹਿਲੈਪ
ਹਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਾਲਕਬੁਧਿ
ਅਚੇਤੁ ਖੀਰੁਪੀਐਖੇਲਾਈਐਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਹੇਤੁ ਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੁਤਨੇਹੁਘਨੇਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਾ
ਈ ਸੰਜੋਗੀਆਇਆਕਿਰਤੁਕਮਾਇਆ
ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਈ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਵੀਬੂਡੀਦੂਜੈਹੇਤਿ ਕਹੁਨਾਨਕ

ਪਾਣੀ ਪਤੇ ਲੋਅ ਪਤੇਰੋ ਚੇਤ੍ਰਟ ਤਗਾ ਤ੍ਰਿਸਿ ਕੇਤੋ॥
੧॥ ਦੂਜੈ ਪਤੇਰੈ ਸੈਲ ਵੈ ਵਣ ਜਾਣੀਐ ਆਮੜ
ਭੀਰ ਕਰ ਘਨਿ ਮਤ ਮਤਿ ਕਾ ਧਤ ਨਿ ਸਿਕ ਆਮਿਰ
ਆਂਪ ਆਵਣ ਜਾਣੀਐ ਆਮੜਾ ਅੰਪਰੋ ਨਾਮੁ
ਨਹਿ ਕੀਤਾ ਗਾਮੁ ਨਾਮੁ ਪਾਣ ਅੰਤਰਿ ਨਤੀਰੋ ਰਿ
ਜਾ ਣੋ ਰਸਕ ਸੀਮ ਹੋਗਿ ਆਨੁ ਪੇਕਆ
ਕੁਲ ਸੈਜਮ ਨਤੀਜ ਨੀਮ ਮਗਤੁ ਗੋਵਰੇ
॥ਤੀਰਥ ਪਗਮੁ ਸੁਖ ਸੈਜ ਮੁਨਤੀ ਕਿਗਮੁ
ਪਗਮੁ ਨਤੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨਨਖਆ ਇਸਗਤਿਨਿ
ਸਤਾਗਦੁ ਥਪ ਦ੍ਰਿਆ ਪੇਦੁ ਜਾ॥੨॥
ਤੀਜੈ ਪਤੇਰੋ ਸੈਲ ਵੈ ਵਣ ਜਾਣੀਐ ਆਮ
ੜਾ ਸਗਤੰ ਸਤਲਿ ਸਬੋ ਆਪਿ ਵਾਸ ਕਨੁ

ਪਟੈਂਗਤ੍ਰਾਜਿਟੋਂਵਟਜਾਂਗੈਤ੍ਰਾਂਸਿ
ਤ੍ਰਾਤ੍ਰਾਵ ਪਟੋਂਵਿਨਜਾਂਦੀ।ਤ੍ਰੰਤਕਾਠਿ
ਪਢ ਤਾਂਸੀਹਿੰਪਣੋਜਾਂਜਮਪਕਤ੍ਰੂਖ
ਦਾਂਏਤ੍ਰਾ।ਸਭਭ੍ਰਛ੍ਰਤ੍ਰਪਨਾਥੀਂਕੀਂ
ਗੰਧਤ੍ਰਾਂਮਨਮਤਿਭਾਂਏਤ੍ਰਾਪਗਾਂਏਤ੍ਰਾ।
ਭ੍ਰਪਿਵਿਸਾਂਜੀਗਟੀਸਿਤ੍ਰਾਟਪਕਾਂਤ੍ਰ
ਓਗਾਂਟਪਛਤਾਂਏ।ਕ੍ਰਨਾਨਕਪਾਟੀ
ਤੀਜੇਪਤਗੇਪਭ੍ਰ ਦੇਤ੍ਰ੍ਰ ਠਿ ਵਠਾਂਏ।
੩।।ਚਓਥੈਪਤਗੈਟਥੈਵਟਜਾਂਗਿਆ
ਸਤ੍ਰਾਂਥਿਗਪਭਏਂਤ੍ਰਾਤ੍ਰਨਮੀਨਾ।ਤ੍ਰਾਯੀ
ਅੰਪ੍ਰਨਏਸਟੀਵਟਜਾਂਗੈਤ੍ਰਾਂਸਿਤਾਂਕਨੀ

ਸੁਣੇਨ ਵੈਣਾ ਤਾ ਆਪੀ ਅੰਪ੍ਰਭੀ ਵਿਗਸੁ
ਨਾਹੀ ਥਿਤੇ ਪਰਵਤਿ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਰਦੇਉ ਤੰਤਰਿ
ਨਾਹੀ ਵਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਧਾਵ
ਣਾ ॥ ਅਤੁ ਪਵੀਥ੍ਰਿਤ ਤਉ ਭੈ ਬਿਨ
ਸੈਤ੍ਰਾ ਦਿਵਰ ਤੈ ਕਿਆ ਆਹੁ ॥ ਵਤਨ
ਨਵਧਾਨੀ ਰਥੇ ਸੈ ਪਤ ਰੋਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਬਦੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ
ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ
ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ
ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਜਾ

ਇਵਕਹੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਸੋਭਾਨਸੁਣਵਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰ
ਸਿਖਾਸੋਭਾਨਭਾਇਆਸੈਪੂਰਮੁਖਿਸਾਵਾ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀ
ਘਾਲਥਾਇਪਈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥ਜਿਨਨਾਨਕੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਿਆਤਿਨਹਰਿਪੂਜਕਰਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਸਿਖਾ
ਮਨਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਨਾਮਹਰਿਤੇਰੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕਰਿਸੇਵ
ਹਿਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਭੁਖਜਾਇਲਹਿਮੇਰੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੀਭੁ
ਖਸਭਗਈਤਿਨਪਿਛੈਹੋਰਖਾਇਘਨੇਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਪੁੰਨੁਬੀਜਿਆਫਿਰਿਤੋਟਿਨਆਵੈਹਰਿਪੁੰਨਕੇਰੀ॥
੩॥ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਵਾਧਾਈਆਜਿਨਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਡਿ
ਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੋਈਕਰਿਗਲਸੁਣਾਵੈਹਰਿਨਾਮਕੀਸੋਲ
ਗੈਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਮਿਠਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਗੁਰਸਿਖਪੈਨ
ਈਅਹਿਜਿਨਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿ
ਹੋਇਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾ॥੩॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪
ਜਿਨਾਭੇਟਿਆਮੇਰਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ

ਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਉਤਰੈਜੋਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਵੈ॥ ਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆ
ਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਨਿਤਜਪੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿ
ਨਾਮਿਤਰਾਵੈ॥੧॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨ
ਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋਈਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਜਿਨੀਸਤਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨ
ਾਇਆਤਿਨਪੂਜੇਸਭੁਕੋਈ॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਸੇਵਿ
ਆਤਿਨਾਸੁਖੁਸਦਹੋਈ॥ ਜਿਨਾਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ
ਤਿਨਾਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥੨॥ ਜਿਨ੍ਹਾਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀ
ਤਿਹੈਤਿਨਹਰਿਰਖਣਹਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਤਿਨਕੀਨਿੰਦਾਕੋ
ਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਜਿਨਹਰਿਸੇਤੀਮ
ਨੁਮਾਨਿਆਸਭਦੁਸਟਝਖਮਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆਹਰਿਰਖਣਹਾਰਾ॥੩॥ ਹਰਿਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਉਪ
ਾਇਆਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਹਰਣਾਖਸੁਦੁਸ
ਟੁਹਰਿਮਾਰਿਆਪ੍ਰਹਲਾਦੁਤਰਾਇਆ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ
ਤੇ ਟਰਿਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿ
ਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥ ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ
॥੧॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸ
ਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਮਹਿ
ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹ
ਣਾ ॥ ਸਿਵਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਮਾਇ
ਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅ
ਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ
ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿ
ਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ
ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾ
ਦਨ ਭੋਗਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥
ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ

ਜੋਨਿੰਦ੍ਰਾ॥ਸਗਲਾਪਸਾਰੁਦੀਸੈਧਾਸਮਾਇਆ॥ਇਹੁਤਿਸ
ਤਾਇਹੁਸਗਲਤ੍ਰਾਕਾਣਾ॥੫॥ਸਤਨਾਮਿਫਹਿਤ
ਗਤਿਤਤੁਗਿਆਨਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਿਤਚਲਿਸਤੁ
ਬਾਨਾ॥ਤਤਮੰਗਲਤਿਸਪਗੁਘੁਮੈਸੈ॥ਤਾਨਿਭਉਨਿਗ
ਰੁਤਤਸਦਵਸੈ॥੬॥ਤਤਭਉਭਰਮਸੋਗੁਨਵਿ
ਤਾਆਵਣੁਜਾਣੁਮਰਣੁਨਹੋਤਾ॥ਤਤਸਦਾਤ੍ਰਪਤਿ
ਦ੍ਰਿਸਟਨਿਤਤਤਅੰਪਾਰੋ॥ਭਗਤਵਸਤੁਕੀਰਤਨਤ੍ਰ
ਪਾਰੋ॥੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਤੇਤੁਨਪਾਇਆ॥ਕਉਣੁਕਰੈ
ਤਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥
ਸਿਤਰਣਾਘਬਾਨੁਸਪਸੰਗਿਤਰੈ॥੮॥ ਗਉੜੀ
ਮ: ੫ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਪੂਰਾ
ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਹਿਵਡਿਆਈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਾਦੁਖੁ
ਜਾਈ॥੧॥ਐਸਾਕੋਇਜਿਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਗਵਾਵੈ॥ਇਸਹਿਮਾਰਿਰਾਜ
ਜੋਗੁਕਮਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਉਭਉਨਾਹਿ॥

ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੁਆਸ ਸਮਾਤਿ ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ
ਚੁਕੈ ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋ
ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿਸੁ
ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਵੈਗੀ ॥੩॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥
ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਤ ਚਲ ਪਨੀ ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾ
ਗਾ ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੁ
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥
ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੇ ਸੁ ਸਤਜ
ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ ਇਹ ਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ
ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ ਇਹ ਸੁਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ ਇਹ ਸੁ
ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇਂ ਨਤੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥ ਇਹ ਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿ
ਆਨ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੋਨਿ ਨ ਖੋਇ ॥ ਇਹ ਸੁਮਾਰੀ
ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾਂ ॥ ਇਹ ਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉ
ਲਾ ॥੭॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਈ
ਖਲਾਸੀ ਤੇ ਹੀ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ ਜਾ ਕੀ ਤੇ
੮ ਪਉੜਨ
ਸਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥
ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀ-
ਵਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥
ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ
ਪਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ
ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥
੫॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ
ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥ ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ
ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥਾ ॥੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ
ਮਹਿ ਰੋਗ ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾ
ਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥ ੪॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥
ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿ
ਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥
੬॥ ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮ: ੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ
ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿ
ਲੁ ਰਾਮਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ
ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ੨॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ
ਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਅੜੇ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ੩॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ
ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੋਰੁ [illegible] ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਗੁਣਵੰਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ ॥ ਤਿਸੁ
ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ
ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇ
ਸੜਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਤੈ ਕੂੰ ਡੇਵਸਾ ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥
ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰ
ਣਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸ
ਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾ
ਈਅੜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥
ਤਿਆਗੇਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ ਭਾ

ਕੀਤਾ ॥ ਇਤੁ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਤਾ ਦਾਸਾ ਕਵਹਾ ਨ ਲਾਗੀ
ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਤਾ ॥ ਤਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਨ ਜਾਣ
ਦਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਤਾ ॥ ਤਾ ਭਾਗੁ
ਪਛਾਣ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਪਸਾਉ
ਜੀਤਾ ॥ ਮੈ ਘਰਿ ਨਵਿ ਸਨਾਮੁ ਪਕੜੀ ਤੁਰਾ
ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਆਪਾਇ ਜੀਤਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਦੀ ਸੈਸਿ
ਪਛਾਤੇ ਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ
੧੨ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥
ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ
ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇ
ਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ

ਮੰਤ੍ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਸੀ ॥੧॥ ਰਤੁ ਕਿ ਜੋ ਸਾਧੂ ਕੇ ਤੇਰਾ
ਤ੍ਰਾ ਵਤੇ ਅਸਾ ਪੀਦ ਮ ਭੀ ਰੁਕੈਧਿ ਆ ਵੀ ॥੨॥ ਜੋ ਤੂ
ਮਨੋ ਤੇਰਨ ਹਿ ਤਤੀਗ ਜਾਂਦ ਪਚਿਕੈ ਸੁਖ ਮਨ ਨ ਹੀ ॥
੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚ ਅਗ
ਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈਸੀ ॥੪॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ
ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈਸੀ ॥੫॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪ
ਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ
॥੬॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ
ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈਸੀ ॥੭॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝਹਿ
ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈਸੀ ॥੮॥ ਜੇ ਲੋ
ਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ
ਜਾਈਸੀ ॥੯॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ
ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈਸੀ ॥੧੦॥
ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ

ਮਲਣੀ ॥੧੧॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੋ ਗੋਹੁ ਵਿਦਾਰ ਭਾਇਆ

ਦਿਵਾਨ ਜੇ ਤੁਦਾਰ ਸਨਬੰਧਾਣੀ ॥੧੨॥ ਪ੍ਰਿਖਲੁ

ਹੋਗੀ ਮੀਤੁ ਵਰ ਸੈ ਭੀਕਤੁ ਦੇਖ ਲਜਾਣੀ ॥੧੩॥

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਤੇ ਵੈ ਬਤੁ ਖਾਰ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੰਘ

ਗੁਰਮੁਤਿਜਾਣੀ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਧਾਣੀ ਜਲ ਵਿਚਿ ਨਤੇ

ਮਾਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਮਰਿਜਾਣੀ ॥੧੫॥

ਜਿਉ ਧਾਰਤੀ ਸਿਤ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਾਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ

ਮਿਲਿ ਬਗਸਾਣੀ ॥੧੬॥ ਸੇਵਕ ਕਾ ਤੇਇ ਸੇਵਕੁ ਦ

ਰਤਾ ਕਾ ਕਾ ਭੈ ਨਹੁ ਭਲਾਣੀ ॥੧੭॥ ਸਾਨਕ ਕੀ

ਬੇਨੰਤੀ ਤੁਰਧਤ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੧੮॥

ਤੂ ਧਾਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਤੈ ਧਾਪੈ ਗੁਰ ਵਿਚ ਦੇਤੁ

ਛੈਪੀਆਣੀ ॥੧੯॥ ਜਿਤ ਤੁਧੁ ਸੇਵਤ ਸਤੁ ਤੈ

ਤੇਦੁ ਤੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਗ ਧਾਣੀ ॥੨੦॥

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਰੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਏ ਤੇ ਸਦੇ
ਵਡਿਆਈ ਜੀ ॥੨੧॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿ
ਹਫਲੁ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ਜੀ ॥੨੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ਜੀ ॥੨੩॥
ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ
ਕਰਾਈ ਜੀ ॥੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਝਿੜਕੇ ਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ
ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ਜੀ ॥੨੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ
ਤ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਜੀ ॥੨੬॥
ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਵਰਫ ਵਰਸੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇ
ਖਣ ਜਾਈ ਜੀ ॥੨੭॥ ਸਭੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ
ਅਪਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ਜੀ ॥੨੮॥ ਅਨੇ
ਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪ
ਈ ਜੀ ॥੨੯॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ
ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ਜੀ ॥੩੦॥ ਨਾਨਕ ਕਾ

ਜੋਤਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰੁਤੇਰਾਮਮਿਲਾਇਪਰਤਖ
ਪਾਈ॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓ
ਹੈਜਤਕਤਤਤਗੋਸਾਈ॥੪॥੨॥੧॥ਮ:
ਮਾਪਭਾ॥੫॥ਗੁਰੁਸੰਤਜਨੋਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇ
ਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈਆਸੇ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਸ
ਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਵ
ਡਪੁਰਖੁਹੈਮੈਦਸੇਹਰਿਸਾਬਾਸੇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿ
ਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਾਸੇ॥੧॥ਗੁਰਸਜ
ਣੁਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾ
ਹਾ॥ਘਰਿਆਵਹੁਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਿਲੁਸਬ
ਦਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਨਾਹਾ॥ਹਉਤੁਝੁਬਾਝਹੁਖਰੀਉਡੀ
ਣੀਆਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਹਾ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁ
ਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਰਮਿਆਮਨਮੁਖਭ
ਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮ

ਨੜਸਨਭ੍ਰਮੁਖਲਗਾਇਆਆਖਨਤਾਪਨੁਧਾਰਿਦ
ਵਿਚਿਆਇਸਿਵਿਮ੍ਰਭਾਲਾਲਗਾਇਆਆਜਨਨਨਕ
ਨਾਮੁਸਲਾਹਤ੍ਰਭਿੰਨੁਨਵੈਪਰਪਰਮਉਇਆ॥
ਸੰਦ੍ਰ ਕੁਰੁਮੋਤਨੁਪਾਇਏਕਰਿਤਾਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾ
ਰਿਆਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨ
ਆਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨ
ਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰੁਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆਵਡਭਾ
ਗੀਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੁਜਨੁਨਾਨਕੁਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾ
ਰਿਆ॥੪॥੧॥ਸੂਹੀਮਃ੫॥ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧੦॥
ਕਾਫੀ॥ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਭੀਤਹਿੰਜੀਕਾਢੀ
ਆ॥ਜਿਨਾਨੇਹੁਦੂਜਾਣੇਲਗਾਝੂਰਿਮਰਹੁਸੇਵ
ਢੀਆ॥੧॥ਹਉਨਾਛੋਡਉਕੰਤਪਾਸਰਾ॥ਸਦਾਰੰਗੀ
ਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਾਏਹੁਮਹਿੰਜਾਆਸਰਾ॥੧॥ਰਹਉ
ਸਜਣੁਤੂਹੈਸੈਣੁਤੂਮੈਤੁਝਉਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆ
॥ਜਾਤੂਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੂੰਨਿਮਾਣੀਮਾਣੀਆ॥੨॥

ਜੇ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾ ਦੂਜਾ ਵੇਖਾਲਿ ॥ ਏਹਾ ਪਾਈ
ਮੂ ਦਾਤੜੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਪਾਵ ਜੁਲਾ
ਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਣੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾ
ਣੀਆ ਜੇ ਗੁਰੁ ਥੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥ ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ
ਪਿਰੀਏ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ ਤੂ ਸਾਹੀ ਹੂ ਸਾਹੁ ਹਉ ਕਹਿ ਨ
ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ ॥ ਸਹੀਆ ਤਊ ਅਸੰਖ ਮੰਞਹੁ ਹਭਿ
ਵਧਾਣੀਆ ॥ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਰੰਗੁ
ਮਾਣੀਆ ॥ ਜਿਤੁ ਡਿਠੇ ਮਨੁ ਧੀਰੀਐ ਕਿਲਵਿਖ ਵੰਞਨਿ
ਦੂਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਉ ਮੈ ਜੋ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ
॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਏ ॥੪॥੧
ਸ੍ਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੋਥੀਆ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ਗਾਲੀ ਹੋਛੀਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੋ

ਦੁਖੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਨ ਸੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਬਾਇਆ ਤੁ
ਕਾਮ ਸਰਪਰ ਗੁਨਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ ਨ ਮੂਲਿ ਨ ਮਾਹਿ
ਢੰਢੁਲਿਆ ॥੨॥ ਸੋਗੀ ਸੋਗਿ ਧਾਰਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿਆ ॥ ਨਰ
ਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥੩॥ ਸੋਧਤ ਸੋ
ਧਤ ਸੋਧਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਹਿ ਸ
ਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥੪॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜ
ਨਮਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ॥੫॥
ਜਿਨ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਭਇਆ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥
ਖੋਜਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ ਕੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾ
ਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹਿ ਦਾਤਾਰ
ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ
ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਃ ੫ ॥ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰ
ਦਾ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿ
ਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂ

ਮੈਂ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ
ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚ
ਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅੰਤਰ
ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੋ ਲਾਗੈ ਭਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੋਈ ॥
੩ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ
ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾ
ਵਾ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੂ ਸੁਆ
ਮੀ ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾ
ਤਾ ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕਾ
ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨ
ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿ
ਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ
ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ

ਸੁਖਹਿ ਲਾਇਆ ਵਿਲਿਆ ਨਾਠੇ ਪਰਤੰਤਾ ਆਰਾਧਿਆ ਤੇਰੀ ਸ
ਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸੈ ਪੰਥ ਰਿਦੁ ਸਤਲੈ ਸਪਾਣੀ॥੩॥ਗਿ
ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇ
ਰੀ॥ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਮੇ
ਰੀ॥੪॥੨ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲਾ॥ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਸ
ਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ
॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰਾ॥
ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਭਗਤਨ ਕਾ ਪਿਆ
ਰਾ॥੨॥ਤੂੰ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇ
ਰੀ ਭਾਤੇ॥ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ
ਸੁਖਦਾਤੇ॥੩॥ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁ
ਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ॥ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਸਾਹਿ
ਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ॥੪॥ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ
ਤੂ ਕਬਹੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ॥ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿ

ਆ ਦੀਨੇ ਗੰਮਲਣੁ ਦੁਵੈ ਦੇਤਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤਉ ਸੋ ਥਾਨੁ
ਭਾਲਣ ਆਇਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਤਿ
ਨ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਉ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ਇਕੁ
ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਤੇ
ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ ॥੨॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਮਹਾਦੇਵ
ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿਭੂ
ਤਾ ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ
ਗਾਇਆ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

ਦੇ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਥਿਤੀ
ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜ
ਨਹਾਰੁ॥ ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥
੧॥ਪਉੜੀ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥
ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀ
ਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟ
ਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੀਚਾਰ॥ਪਤਿਤਉਧਾ
ਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨ
ਹਾਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ਜੋਚਾਹਹਿਸੋਈਮਿਲੈ
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀ
ਤ॥ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਬਾਰਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥
ਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥
੧॥ਪਉੜੀ ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿ
ਨੀਤ॥ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁ

ਮੀਤਾ ਮਨੁ ਨ ਸੀਝੈ ਜੀਵ ਨ ਮਿਲੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਸਗਲ
ਕਲੇਸਾ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ
ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਸਾਚੁ ਸਤ ਭਗਵੰਤ ॥
ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥੨॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾ
ਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ
ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੋ
ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰ ਹਉ ਹਉ
ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਚਿਤ
ਵਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ ॥ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਸ
ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟੈ ਤਾਪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹ

ਬੁਝੈ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭ੍ਰਮ ਫੰਧੁ ਤੂਟਿਓ ਦੂਖ ਸਗਲ
ਪ੍ਰਭਿ ਵਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ
ਆਸ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ
ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ
ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰਥਿ ਚਾਰੇ
ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ
ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ
ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ ॥ ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ
ਪਰਵੇਸ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ਦੁਖ ਦਾਰਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ
ਊਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਚ
ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ
ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚਮਿ

ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚ ਕੁਸਮ
ਬਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੋ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਚ॥ ਨਹ
ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ॥ ਸੁਆਦ
ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿਓ ਸੰਸਾਰ॥ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਨ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ॥ ਰਚਨ
ਹਾਰੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਬਿਬੇਕ॥ ਭਾਉ
ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ॥ ਨਾਨਕ
ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ॥੫॥ ਸਲੋਕ
ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੌ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ॥ ਭਗਤ
ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ
ਖਸਟਮਿ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ॥
ਊਤਮੁ ਊਚੌ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ॥
ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ॥
ਰਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ॥

॥ ਮੋਹਮਾਨ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈਐ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲਾ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ॥
ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ਖਾਟਿ
ਖਜਾਨਾ ਗੁਣਨਿਧਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੬॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ
ਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ
ਲਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਟੂਟਿ
ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰਾਵਾਰ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ
ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ
ਫਲੁ ਪਾਇ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ
ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈ
ਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ
ਦੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ॥

੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਤਜੀਅਹਿ
ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ
ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥ ਕਵਲ
ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤਾ ॥
ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ
ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥
ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਨਾਰਾਇਣੁ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬ
ਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦਾ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥
ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ
ਉ

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾ
ਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ
ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ
ਹੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥
ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜ
ਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥
ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ
ਭਗਵੰਤ ॥ ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਨੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਨ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਨ ਜਾਨੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ
ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੁ
ਰਾਖੈ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਕਰਿ ਅਟਲੁ ਏਹੁ ਧਰਮ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ
ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ
ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ
ਪੋਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ
ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾ
ਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਨਾਮ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤ੍ਰਉਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ

ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ
ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ॥ ਦਿਨ
ਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ॥ ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨੈ
ਬਰੜਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ॥
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ
ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤ ਰਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਊਨ ਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
ਚਉਦਸਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂ
ਰਨ ਪਰਤਾਪ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਧਰਨਿ
ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ ॥ ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰ
ਬਤ ਪਾਤਾਲ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆਲ ॥
ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮੁ ਜੀ
ਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ

ਪਉੜੀ॥

ਭੈ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਅਮਾਵਸਿਆ ਆਤਮ
ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ
ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾ
ਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਛੁ
ਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ
ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਵਨਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ
ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਨੀ
ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥੧੬॥ ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੂ ਨ ਡੋਲਤਾ
ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਨਮਾ ਪੂਰਨ
ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਇ
ਆਲ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀਆ ਜਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ

ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸ
ਰੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ
ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਾਥ ਨਾਥ
ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੧੫੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਾ
ਗਓ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ
ਕੋ ਸੁਨੈ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕੋ ਉਪਦੇਸੈ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਤਿਸ
ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ
ਊਜਲਾ ਨਹ ਪੋਹੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸਨੋ
ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤੁ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਕੁਲਵੰਤੁ ਸੋ ਜਿਨਿ
ਭਜਿਆ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਬੈਸ
ਉਧਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ

ਨਾਨਕ ਰਤਿ ਸੁਤਿ ਭਵਾਲਾ ॥੧੧॥੬॥ ੧ਓ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ
ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਸੇ ਕਰ
ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮ
ਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੁਣਿ
ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥
ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ
ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ
ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ
ਹੋਇ ਮਨੂਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥
ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਵਿਗਸਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ
ਜਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ
ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ਜੀਉ ੪
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ ਗਰੀ
ਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਭਾਣੈ ਉਝ
ੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥
ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ
ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ
ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ੨੩

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ
ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇ
ਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲ
ਥਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਦੇ
ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥
ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ
ਜੀਉ ॥੪॥੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ
ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ
ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ
ਸੋਵਿੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥

ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆਅਣੀਆਲੇਅਣੀਆਰਾਮਰਾਜੇ
ਜਿਸੁਲਾਗੀਪੀਰਪਿਰੰਮਕੀਸੋਜਾਣੈਜਰੀਆਰਾਮ॥ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿਸੋਆਖੀਐਮਰਿਜੀਵੈਮਰੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੇਲਿਹਰਿਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰੀਆ॥੨॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸ
ਰਣਾਗਤੀਮਿਲੁਗੋਵਿੰਦਰੰਗਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਾਇ
ਆਹਰਿਭਗਤਿਇਕਮੰਗਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿ
ਆਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕ
ਸਤਸੰਗਾ॥੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿ
ਰਾਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਉਮਾਗਉਸਰਣਿਹਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿ
ਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਹੈਹਰਿਲਾਜਰ
ਖਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਇਆ॥
੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦਿਆਹਰਿ
ਸਜਣੁਲਧਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕੋਟਗੜਵਿਚਿਹ
ਰਿਹਰਿਸਿਧਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹੀਰਾਰਤਨੁਹੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ॥
ਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਰਸਿਗੁਧਾ॥੧॥ਪੰਥੁ

ਸਾਵਾਣਿ ਤਖਤੀ ਮੁਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਓਤਾਇਓ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ
ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
ਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ
ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁ
ਤੁ ਬੈਰਾਗੀਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦ
ਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰ
ਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕ
ਛਕੇ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਇਕੋ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾ
ਜੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥ ਧਨੁ
ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ

੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ
ਰਾਜੇ॥ ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ
ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕ
ਰੇ ਵੇਚਾਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰ
ਡਾਰਾ॥੨॥ ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ
ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ
ਅਧਾਰੋ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ॥੩॥ ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਮ
ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏਂ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ
ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਆ ਪੈਜ ਰਖਾਏ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ
ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬ
ਲਿਆ॥ ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ॥੧॥

+ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ॥

ਜਿਨੀਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਕਾਹੇਜਗਿਆਏਰਾਮ
ਰਾਜੇ॥ਇਹੁਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਨਾਮਬਿਨਾਬਿਰਥਾ
ਸਭੁਜਾਏ॥ਹੁਣਿਵਤੈਹਰਿਨਾਮੁਨਬੀਜਿਓਅਗੈਭੁਖਾਕਿ
ਆਖਾਏ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਫਿਰਿਜਨਮੁਹੈਨਾਨਕਹਰਿਭਾਏ॥
੨॥ਤੂਹਰਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕਿ
ਛੁਹਾਥਿਕਿਸੈਦੈਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭਿਚਲਹਿਚਲਾਏ॥ਜਿ
ਨ੍ਹਤੂਮੇਲਹਿਪਿਆਰੇਸੇਤੁਧੁਮਿਲਹਿਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਏ॥
ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥੩॥ਕੋਈ
ਗਾਵੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦੀਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਭੀ
ਜੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਹੈਤਿਨਾਰੋਇ
ਕਿਆਕੀਜੈ॥ਹਰਿਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਿਰਿਰੋਗ
ਹਥੁਦੀਜੈ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਹਰਿ
ਭਗਤਿਹਰਿਲੀਜੈ॥੪॥੪॥

੧॥ਸਚੁਸਾਹੁਹਮਰਾਤੂੰਧਣੀਸਭੁਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾਮ
ਰਾਜੇ॥ਸਭਭਾਂਡੇਤੁਧੈਸਾਜਿਆਵਿਚਿਵਸਤੁਹਰਿਥਾਰ
ਜੋਪਾਵਹਿਭਾਂਡੇਵਿਚਿਵਸਤੁਸਾਨਿਕਲੈਕਿਆਕੋਈਕ
ਰੇਵੇਚਾਰਾ।ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰ
ਡਾਰਾ॥੨॥ਹਮਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਹਸੁਆਮੀਤੂੰਅਪਰ
ਅਪਾਰੋਰਾਮਰਾਜੇ।ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਦਿਨੁਰਾਤਿਏਹਾਆਸ
ਅਧਾਰੋ।ਹਮਮੂਰਖਕਿਛੂਅਨਜਾਨਹਾਕਿਵਪਾਵਹਪਾਰੋ
ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸਪਨਿਹਾਰੋ॥੩॥ਜਿਉ
ਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੈਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭਆਏਰਾਮਰਾਜੇ।ਹਮ
ਭੂਲਿਵਿਗਾੜਹਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਏਂ।ਜਨਨਾਨਕੁ
ਦਾਸਹਰਿਕਾਢਿਆਪੈਜਰਖਾਏ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪
ਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਰਾਮਰਾਜੇ।ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਘਟਿਬ
ਲਿਆ।ਹਰਿਲਧਾਰਤਨੁਪਦਾਰਥੋਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਚਲਿਆ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆਆਰਾਧਿਹਰਿਮਿਲਿਆ।੧।

+ ਹਮਬਾਰਕਤੂੰਗੁਰਪਿਤਾਹੈਦੇਮਤਿਸਮਝਾਏ।

ਜਿਨੀਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਕਾਹੇਜਗਿਆਏਰਾਮ
ਰਾਜੇ॥ਇਹੁਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਨਾਮਬਿਨਾਬਿਰਥਾ
ਸਭੁਜਾਏ॥ਹੁਣਿਵਤੈਹਰਿਨਾਮੁਨਬੀਜਿਓਅਗੈਭੁਖਾਕਿ
ਆਖਾਏ॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਫਿਰਿਜਨਮੁਹੈਨਾਨਕਹਰਿਭਾਏ॥
੨॥ਤੂੰਹਰਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕਿ
ਛੁਹਥਿਕਿਸੈਦੈਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭਿਚਲਹਿਚਲਾਏ॥ਜਿ
ਨ੍ਹਤੂੰਮੇਲਹਿਪਿਆਰੇਸੇਤੁਧੁਮਿਲਹਿਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਏ॥
ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥੩॥ਕੋਈ
ਗਾਵੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦੀਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਭੀ
ਜੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਹੈਤਿਨਾਰੋਇ
ਕਿਆਕੀਜੈ॥ਹਰਿਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਿਰਿਰੋਗ
ਹਥੁਦੀਜੈ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਹਰਿ
ਭਗਤਿਹਰਿਲੀਜੈ॥ ੪॥ ੪॥

ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨॥

ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ
ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗ
ਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ॥੧॥
ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾ
ਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨ੍ਹਾਈਐ ਗੋਮਤ
ਸਹੰਸ ਗਊ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ॥ ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ
ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂ
ਜੈ॥੨॥ ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ
ਦਾਨ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ॥ ਆਤਮ ਜਉ
ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦੀ

ਨੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਜਾਜ ਜੀਓ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧ
ਕਾਜੇ ਜੀਓ॥੪॥੧॥

ਜੈਸਾ ਮੰਨ ਸਾਰ ਤ੍ਰਿਨ ਪ੍ਰਜੈਸਾਹ ।ਮਨਤਨ
ਕੀਜੈ ਸੁਜਨ ਮਤਨ ਦੀਜੈ ਦ ਸੁਨਸਮਲ੍ਹਾਨਾਰ
ਬਾਦ੍ਰਾਯਦੁ ਕੀਨ ਲੀਜੈ ਜਸਰਥ ਗਏ ਨਦ
ਰਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਵੈ ਨਾਮ ਤੁਤਰਸ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮ: ੪ ॥ਚੋਜੀ
ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਚੋਜੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚੋਜੀਜੀਉ॥
ਹਰਿਆਪੇਕਾਨ੍ਹੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪੇਗੋਪੀਖੋਜੀਜੀ
ਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਭਘਟਭੋਗਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਆਪੇਰਸੀਆਭੋਗੀ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਸੁਜਾਣੁਨਭੁਲਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਜੋਗੀ
ਜੀਉ॥੧॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਖੇਲੈ
ਬਹੁਰੰਗੀਜੀਉ॥ਇਕਨਾਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਇਕਿਨਗਨ
ਫਿਰਹਿਨੰਗਨੰਗੀਜੀਉ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿ
ਦਾਨੁਦੇਵੈਸਭਮੰਗੀਜੀਉ॥ਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦ
ਹਰਿਕਥਾਮੰਗਹਿਹਰਿਚੰਗੀਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ
ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਾਲੋਚਮਨਿਪੂਰੀਜੀਉ॥ਆਪੇਜਲਿਥਲਿ
ਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਰਵਿਰਹਿਆਨਹੀਦੂਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿ

ਮਤ੍ਰ ਗੁਰ ਦ ਮੁਦ੍ਰਾ। ਗਗਨ ਸਬਦੀ ਮੰਤ੍ਰ ਭਾਰ॥
ਆਸਾ ਪਦੇ ਦੀ। ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ
ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ
ਭਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ
ਲਇਆ॥੧॥ ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ
ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋ
ਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ
ਪਾਈ॥ ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ਸਿੰਙੀ ਸੁ
ਰਤਿ ਵਜਾਈ॥੨॥ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਆਸ
ਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣਾ ਜਾਈ
॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ

ਕਾਨਾ ਮੁਖ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਬਿੰਗ ਗੋਪਿ ਚਾਨੁ
ਨਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ਨਾ ਸਭੁ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ਇਤੁ ਬਿੰਗ ਗੋਸੰ
ਤਿਨ ਦਾ ਵੈ ਜੋਗੀ ਚਰਣ ਮਾਨਨਦਿ ਚਤੁ ਨਾਇਆ
॥੪॥ ਭਉ ਤਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਭਾਇ ਜੋਗੀ ਇਤੁ
ਸਗੋਰ ਕਾਇਡੰ ਭੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੈ ਤਉ ਤਾਤੰਤੀ
ਵਜੇ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਇਸ ਸਖੰਡੀ ਪਾਤੁਕਮ
ਭ੍ਰਦੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਡੇ ਜੋ ਏਕ ਸਮਿਉ ਚਤੁ
ਲਾਏ ਸਤ ਸਾਤੁ ਏਨੇ ਗਮਨ ਤੇ ਵੈਜੋ
ਗਨੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥ ਨਦਰੀਓ
ਦਾ ਸੋਭ ਕਿਵੁ ਇਨ ਸੈ ਤਗਿ ਸੋ ਤੀਇ
ਤੁਲਾਏ ਸਉ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇ ਰੀਆ
ਦਨਾਏ ਗੋ ਜਾਇਤ ਸੋ ਵੀਪਇਆ ॥੭॥
ਇਤੁ ਜੋਗ ਨਤੈ ਜੋਗੀ ਕਿਵੰ ਟਚੁ ਦੰ

ਤਪਾਰਥ ਵਦਾਰਥ ਗੜਿ ਗਿਤ ਸਗੀਆਤ
ਜੋ ਤੀਰਥ ਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਪਵਣਤ
ਸਿਧੁ ਭਲੜਿਆ ॥੮॥ ਇਤੁ ਜਾਗਤੁ ਅਟੀਕਾ ਪੁਤ
ਲਾਗੇ ਗੀਇ ਸੁ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰਾਂ ਗੁਰਾਇ ਸਨ
ਮਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਪਰ ਹੋਰ ਜੋਗੀ
ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥ ਤਿਸਕਾ
ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਹੈ ਸੋ ਏਥੈ ਓਥੈ ਜੋ ਗੁਰ ਜਾਗਤਿ
ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥ ਜੋ ਹੋਵੈ ਭਾਗ ਸਿਖ ਮੁਤੇ
ਜੋ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤ
ਓਹ ਵਾਤਾ ਹੋਏ ਵੇਖੈ ਇਹੁ ਤਤ ਭਗਤ
ਕਾਏ ॥੧੧॥ ਵਿਣੁ ਵਜਾਏ ਬੈ ਗੁਰ ਦੇਵ

ਜੋਗੀ ਗੋਸਟਿ ਗੁਰੀ ਵਲਾਇਆ। ਕ੍ਰਤੈ ਨਾਨਕ
ਮੁਕਤਿ ਤੈ ਵਾਤੈ ਜੋਗੀਸਾ ਹੋਰ ਤਤਿ ਸਾਸਾ
ਇ।੧੨।।੧।। ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਮੈ
ਡੀਠੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬ
ਸੀਠੁ। ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ।
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇ
ਆ ਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣਾ
ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ। ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ਜੋ
ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ। ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਟਣਹਾਰੈ
ਥਾਟੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥਟਿਆ। ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਖਟਿਆ
ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਟਿਆ। ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ
ਨ ਪਾਇ ਅਲਖ ਬ੍ਰਹਮਟਿਆ। ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰ

ਹੁਕਮੇਪਰਗਟੀਆਆ॥ਆਪੇਵਰਤਿਆਪਾਤਸਾਹੁਆਪਿਵਰਤਨੀ
ਗਟੀਆਆ॥ਕੋਈਨਾਦੇਖੀਮਕੇਵਡਭਾਗੀਮੁਹਿਡੀਆਆ॥ਸਭਕਾਸਾ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੀਆਆ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ਸੁਣਿ
ਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੈਸਤਿਗੁਰਦੇਹੁਦਿਖਾਲਿ॥ਹਉ
ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥ਇ
ਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਜਿਨਸਦਹੀਵਰਤੈਨਾਲਿ॥੧॥ਮਃ
੫॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭਤੋਹਿ॥ਕੋਈ
ਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਜੋਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਹਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈ
ਮੇਲਾਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆ
ਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੇਵਣਵਾਲਾ
ਦਾਤਾਰੁਕਿਤੁਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਿਜ
ਕੁਸਮਾਹੀਐ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਵਸਿਸਭਨਾਇਕਧਰ॥
ਪਾਲੇਬਾਲਕਵਾਂਗੀਦੇਕੈਆਪਿਕਰ॥ਕਰਦਾਅਨਦ
ਬਿਨੋਦਕਿਛੂਨਜਾਣੀਐ॥ਸਰਬਧਾਰਸਮਰਥਹਉਤਿ
ਸੁਕੁਰਬਾਣੀਐ॥ਗਾਈਐਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਗਾਵਣਜੋ
ਗਿਆ॥ਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿਤਿਨੀਹਰਿਰਸੁਭੋਗਿਆ॥

੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮ: ੫॥ ਭਿੜਤੁ ਮੈ ਕਲਾ ਏ ਕਿ ਕਿਤਿਆ ਨ ਸਭ ਰਖੇ
ਕੁਟੰਬੇ ਨਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਭਾਲਿ
॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥ ਦਇ
ਆਲ ਹੋਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਮ: ੫
ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋ
ਖੀਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥ ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ
ਕਿਆ ਮਨੁਖ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥
ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਕਿਆ
ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਭਗ
ਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ
ਬਲੁ ਧਰੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ॥ ਤਿਸ ਹੀ
ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੫॥ ਧੰਨੁ ਸੁ
ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ ਸੁ
ਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾ
ਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ
ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬ
ਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਤਿਸੈ ... ੮੩

ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਿਆ ਇਉ ਆਖਨਿ ਸਮਰਥ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਇਆ ਕ
ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਤਾ ਗਾਮ ਗੁਰ ਪੁਆਨਤ ਨਕਾਤੁ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਧੰਨੁ
ਸੁਵੇਲਾ ਧਕੀ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਮੁਰਤੁ ਪਭੁ ਸਾਗਾ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨ ਸੰ
ਜੋਗੜਾ ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਗਾ ਮਨ ਬੀਆ ਇਛਾ ਪੁਕੀਆ ਕੰ
ਪਾਇਆ ਤਾ ਗਾਮ ਅਪਾਗੁਸਾਈ ਉਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਤ ਕਾ ਇਕੁ ਸਭੁ ਨਾਮੁ
ਤਾਧਾਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਗਾ ਸੇਵਕ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲਾ ਸੰਸਾ
ਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ
॥ ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾ
ਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਓਨ
ਭਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈਆ ॥ ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ
ਰਬੁ ਓਨਾ ਜੋਗ ਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਣਿਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ
॥੧੮॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹ ਬਿਨੁ ਕੂੜ ਕਸਾ
ਵ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਕੰਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਰ ॥
ਸੇਗਾ ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ...ਸੈ ਨਾਲ ਗੋਸਟੇ ਮਤੁ ਮੈਲਕ ਕਰੈ
॥ ਜੇ ਤੈ ... ਅਵਰਿ ਕਰੇਨਿ ਮੈ ਕੋ ... ॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥
... ਸ ਫਤੀ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਸ ਮਰਥਾਂ ... ਡਖਣੇ ਇਕ

ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੈ ਸੇਵਿਦਾ ਤੇ ਪਾ ਜਗਤ ਖਾਤਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬੈਦੀ
ਮੈ ਏਕੁ ਤੈਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਕੈ ਤਕੁ ॥ ਵਡਾ ਸਤ ਭਗਤੁ ਮਿਲਾਇਆ
ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛ ਪੁਗਈਆ ਪਾਇਆ
ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਵੇਖਦਿ
ਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵ
ਨੇ ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਤੁ ਦਿ
ਨਿ ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅ
ਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥ ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ
ਬੰਧੁ ॥ ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥ ਝੂ
ਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇ ਕੈ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ

ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਾ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰਾ ਗੁਰੁ ਵੈ ਸੰਗ
ਪਾਕਾ ਦਿਸੈ ਸਦਾ ਮਤੁ ਭਉ ਖੁਲੈ ਭਾਗ ਮਤਾ ਕਾ ਜਿ ਸਤੁ
ਵਿਖਾ ਲੋਮਤੁ ਭਉ ਤੈ ਸੁਨੀਮਲੈ ਪਕਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੋਰੁ ਜੇ
ਤੁ ਭਉ ਖਿ ਦਰਕਨ ਦੁਰਿ ਫਕਾਨਉ ਕਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧ ਨਕੁ
ਰਕੈ ਸਬ ਦਿ ਲਾਗਾ ਤਿ ਸੈ ਮਲੈ ਸੰਤ ਖ ਕ ਮਸਤਕ
ਜਿ ਸੈ ਭਾਗਾ ॥੫॥ ਮਃ ੫॥ ਤੂ ਰਜਾ ਖਿਕ ਸਭੁ ਵੈਦਨ ਤੁ ਹਉ ਵੀਜੇ
ਤਉ ਕੋਰੇ ਓਧਾਰ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਵਣੁ ਤੁ ਛ ਬੀਲੀਪੁ
ਤੈ ਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ਦੁ ਰਜਨ ਸੇ ਤੀ ਨੇਤੁ ਰਬਾ ਏਉ ਦ ਸੇਵਿ
ਖਾ ਮੈਕਾਰਣੁ ਓਰੁ ਜਿਨਾ ਤੀਹੁ ਵੀਨਾ ਤੀਨਾ ਤੋਕਿ ਸੈ ਵਣੁ ਵੀਪ
ਤੁ ਛੈ ਲੁਵਛ ਬੀਲਾ ਵਛਤੁ ਗਵਾਏਉ ਦੁ ਗਮਤੁਕ ਗਮੈ ਵਣੁ ਤੁਵੀ
॥ ਨਾ ਤੂ ਓਰੁ ਲੀਨ ਤਉ ਰਬੀਨ ਮੈ ਸਤੀਦ ਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਵੁੰਲ
ਕਉ ਤੁ ਤਉ ਲਗੀਤੁ ਸੁਣੇ ਸਭੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥ ਸਾਈ ਸੁਤ ਗਏ
ਸਾ ਈ ਭਾਗ ਵਣੇ ਜੋ ਪ੍ਰਿਰਿ ਬਿਰ ਪਾਧਾਗੀ ॥ ਪਿਰਿ ਓ ਗਏ ਤੇ ਸਭੈ ਸ
ਤਿਗਾਵਾਏ ਗਲਸੇ ਤੀਲਾਈ ਸਦਗੀ ॥ ਕੰਮਤੀਯਧਨਕ
ਰੇਖਿ ਨੇ ਤੀ ਕ ਦਾਂਨਾ ਨਕਝਾ ਵੈਦਗੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਤ ਗਏ ਹੈ ਮਾ
ਣਿ ਤਰ ਲੀਆ ਢੇਰੇ ਵਣੁ ਗੰਜੇ ਮਗਾਵੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਕਾਤਿਮ
ਨਾਂਹ ... ਤੀਮਨ ਸਪੁਰ ਦਤਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ...

ਆਏ ਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਾਗਰੁ ਤੁਰੀਗਾ ਤਰਿ ਨਾਮ ਅਰਾਧਿ ਮਨ ਸਤਿ
ਕੈ ਲਾਇ ਦੁਖ ਜਾਂਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਰੰਗੁ
ਲਾਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਉ ਨੀਚ ਛਡਿ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ਪੰਥੁ ਸੰਗਿ ਚਾ
ਨਾਮੁ ਜਪਣਾ ॥ ਛੋਡਿ ਪਤਾਲ ਇਕੁ ਤੈ ਜਿਵੈ ਮੰਨਿ ਨੀਤੁ ਕਮੁ ਜਪਣਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ
ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ
ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ
ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ
ਜਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ
ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ
ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸ: ਮ: ੫ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾ
ਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥ ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ
ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਨੀਂਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖ
ਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁ
ਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣਈ

ਇਤੁ ਬੈਰਾਮ ਖੀਨੈ ਤਾ ਲਾਵੈ॥ ਜਾ ਉਸ ਸਭ ਵੀਸਾਰ
ਕਰੁ ਦੇਖੀਐ ਤਾ ਥਾਗਾ ਸਲੋ ਹੁਕਰਦੇ ਨਿਆ ਵੈ॥ ਉਸਾਤੀ
ਰਾ ਮੈਤੀ ਦੁਰਗਣ ਥਾਗ ਫਵੈ ਭਾ ਲਾਦਜਾ ਵੈ॥ ਓੁਛਰੈਆ
ਵੇਦਾਰਾ ਥਗਾ ਮਤੁ ਤੇ ਵੈ ਮੋਦ ਲਾਖਾਵੈ॥ ਜਿ ਹੁਕੋਲਾਇ
ਅਤੇ ਰਤੇ ਲਿਗਾ ਕਿਸੁ ਦੇ ਸੁਏ ਰੈਜਾ ਤ੍ਰਿਏ ਦੇ ਵੈ ਭਾਵੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਹੈਸੁ ਪਰਾ [illegible] ਸੋ ਪ
ਵੈ॥ ਸਿਖ ਤਿਸ ਸੰਗ ਵਿਖਰਦੇ ਹੁਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮ
ਵੈ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਾਹਿਬ ਭਰਪੂਰੇ ਗੋਖਏ
ਖਰੇ ਰਤੇ ਤੋਏ ਨਿਆ ਵੈ॥ ਸਾਹਿਬ ਤਿਸ ਦੁਆਰੈ ਨਿਤ ਦੀ
ਕਾਤੇ ਏ ਵੈ ਭਾਵੈ॥ ਜਿਨ ਨਾ ਨਾ ਕਿ ਸਦੇ ਮਸਤਕ ਭਾਗ
ਧੁਰ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪੜਿਆ ਵੈ॥ ਤਿਨਾ [illegible]
ਟ ਬਸਤੇ ਤਾਂ ਸਭਾ ਸਿਸ ਸਵੈ ਵਰਤਾ ਵੈ॥੧॥ ਮ:੫॥ ਪੰਡਿ
ਤੁ ਅੱਖਾਏ ਬਹੁ ਤੇ ਰਾਹ ਤੇ ਕਿਗਰ ਮੋਤ ਕਿ ਲੇਤ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ
ਤਰੰਗ ਦਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟ ਸੁਨਾਰਿ ਤਾ ਬੁਝਿਆ ਹੈਰ
ਹੋਇਸ ਵੈਆ ਇ: ਪਾ ਬੀਨੇ ਰਕੇਤਾ॥ ਸਬਰਕਤੇ ਤਾ [illegible]
ਵੈਤ ਤਕਿ ਬਹੁ ਤਾਰ ਤਾ ਦਿਆਪਿਆ ਉਦਰ ਮਸਲਿਕ [illegible]
[illegible] ਲਾਗਾਂ ਤਿਸੁ ਮਤਾਰ ਗੋਸ ਤੀਰਾ [illegible]

ਇਤਨਾ ਸਾਧੂ ਤਿ ਫਿਰਕੈ ਜੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰੀ ਵਿਚ
ਫੇਰ ਛੈ ਤਾਂ ਓਥਹੁ ਆਇਆ ਜੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤੇ ਗੀਤ ਪੀਐ
ਲਾਈ ਗਲਾਇ ਦਿਤਾ ਓਥਹੁ ਆਪਣਾ ਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋ
ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੋ ਸਾਟੀਆ ਵੇਖਿਓਸੁ ਮਨੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨੋ
ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਵੇਖ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ ਸਮਾਨੇ ਉਗਣ ਕੈ ਟੋਕਰੇ
ਸ [illegible] ਨ ਲਬ ਜੋ ਸੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮਸ ਤਕਿ ਤੋਂ ਵੇਖਿ ਆਤੇ
ਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲ ਸਨੇ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ
ਜੋ ਸੁਣੇ ਗੁਪਾਲੁ ਤੇ ਵੈਤ ਸੁਣਿ ਦੇ ਵਿਸੇ ਤਾਂ ਆਵਦਾ ਜਾਣਾ
ਤਿਸ ਦਾ ਕਟੀਐ ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤਾ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ
ਪ੍ਰਭਾਤੀਐ ਤੂ ਸੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਜੋ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਤੂ ਸੁ ਦਰਗਹ
ਸਾਧਵੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਤ ਓਥੈ ਤ ਸੁਗਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁ
ਸਟਕ ਲਾਮ [illegible] ਸੁਖਦੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਿਚ [illegible] ਨ ਗਭਉ
ਸੋਭਦੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਸਦ ਸੋਂਦੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇ
ਆ ਨੰਦ ਤੈ ਮਾਗਣ ਦੀ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ਜਿਨੈ ਗੁਰ ਤੇ
[illegible] ਦੀ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫॥ ਕਰ [illegible] ਕਿਰਪਾ ਕੇ [illegible] ਆ
[illegible] ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ [illegible]

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖ ਨਸੁ ਤੋਹਿ ॥ ਹਥੁ ਦੇਇ ਆਪਿ
ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰ
ਮਿ ਲਾਇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲ
ਹਿਆ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ਅਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੋ ਜ
ਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿ
ਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ
ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ
ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰ
ਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖ
ਸਮ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ
ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁ ਨਿਰਮ
ਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ
॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ

ਪ੍ਰਭ ਵਡਿਆਈ ਕਿ ਸੁਣਿਆ ਮੁਤਖੰਗੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਤ ਰਸੁ ਤੇਰੀ
ਬੰਦਗੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠੁ ਬਿਰਧ ਭੁਸੁਆ ਮਿਸਿ ਸੰਤਾ
ਸੰਗਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ਪੜਿ ਭੁਲੋ ਸਿ ਜਾਮ ਜਮ ਮਾਰਏ ਤੇ ਨਰਕ ਦੇਨ
ਭੁਖ ਲਤ ਵਿਚਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ਘਟਿ ਅਵ
ਘਟਿ ਘਟ ਘਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵ
ਾਟ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ ਤੇਰੀ
ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ
ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ
ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ
ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੫ ॥ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ
ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਸਚੁ ਸਾਹ ਜਿਨ ਕੋ

ਨਸਭਿ ਮਿਤ੍ਰਹਾ ॥ ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਸਤ੍ਰ ਜਾ ਸੁਖ
ਸਾਗ੍ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਆਰਾਧੇ ਸੰਤ ਰਸੇ ਵਣਾ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਅੰਨਦ
ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਮਨਿ ਤਨਕ ਕੀਨ ਗੁਣ ਗਣੀਆ ॥ ਅਵਰ ਗਸਿਆ ਵਥ
ਛੋਡਿ ਦੇਤੇ ਨਾਨਕ ਓਪਰੇ ਗਸਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵਰਤਹਿ
ਵਸਿ ਬਹੁ ਜੁਗਿ ਵਰਨ ਹੋਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵਰਤਹਿ ਵਸਿ ਬੇਦ
ਪੜਾਵਣ ਹੋਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵਰਤਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰਥ ਨਾਈ ਹੋਇਆ ॥ ਤੂ
ਆਪੇ ਵਰਤਹਿ ਵਸਿ ਪਰਤੀ ਪਾਈ ਹੋਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵਰਤਹਿ ਵਸਿ ਕੈ ਸੁ
ਸਿਆਣ ਹੋਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਵਰਤਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹੋਇਆ ॥ ਸਭ
ਕੈ ਤੇ ਵਰਤਹਿ ਵਸਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗਾ ॥ ਤੂ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਭਗ
ਤ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਆਪੇ ਵੇਦੁ ਆਪਿ ਨਾਰਾਇ
ਣ ॥ ਏਤੁ ਦੈਣਹਾਰ ਅਕਾਰਣ ਪੁਲਾਈ ਦੂ ॥ ਗੁਰ ਕਾਸ ਬਰੁ ਦੂੰ
ਮੂੜ ਗਸੁਖਾਈ ਦੂ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤ ਸਭ ਕੋ ਸਭ
ਦੁਖ ਮਿਟਾਈ ਦੂ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਤੂ ਕਰਮ ਓਛਲੈ ਤੂ ਕਮਿ ਤੇ
॥ ਤੂ ਕਮੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਸ ਤੋ ਤਕਮ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨ
ਰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੈਸਾਨੇ ਤਵੈਦਾ ॥੩॥ ਤੂ ਕਾਮ ਮਹੈ ਤੂ ਕਮ ਮੈ ਤੂ ਜੀ
ਵੈ ॥ ਤੂ ਕਮੇ ਨਾਨਾ ਵਣਾਬੀ ਵੈ ॥ ਤੂ ਕਮੇ ਸੋਗ ਤਾਪ ਬੰਧਨ ਦੇ ॥
[illegible] ਨਾ ਵੇਪਰਗੁਗਾ ਮੰਡਾ ॥ ਤੂ ਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣ

ਨਾਨਕਜਨਕਉਤੁਭਾਗਤੀਲਾਇਆਸੋਗਾਵਏਸ੍ਰੀਤਉਤਿਸੁਹਰਿਕੀ
ਕਾਬਾਣੀਤੇਗੁਰਸਬਦਦਾਪਉਤਾਤਿਸੁਹਰਿਕੀਬਾਣੀਤਾਗਣਿਆ
ਹੈਗੁਰਦੁਆਰਪਗਾਸੇਹਰਿਕੀਰਤਨੁਧੰਨੁਜਿਸੁਲਿਖਿਆਸਿਰਕਾਗੁਰਸੇ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਸਬਦਅਗਮਗਾਵਹੁਹਰਿਕੀਤੁਪ੍ਰੀਅ
ਇਕਵਾਰਜੋਦੇਖੈਗੁਰਗਾਮੰਗੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਨਹਰਿਕਰਦੇਤ
ਗਾਵਕਪਰਿਤੇਜਨਸਬਦੁਗੁਰਦਾਹਿਰਦੈਪਗਾਸੇਹਰਿਕੀਰ
ਤਨਤਿਸਨੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ:੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀਅਮਿਉਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈ
ਸਿਮਰਿਹਰਿਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਹੁਤੁ
ਮਗੁਰਸਿਖਹੁਸਚਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸ
ਫਲੁਹੋਇਮਨਮਹਿਲਾਇਹੁਭਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨਦੁ
ਘਣਾਪ੍ਰਭਜਪਤਿਆਦੁਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤ
ਸੁਖੁਊਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ॥੧॥ਮ:੫॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਗੁਰੁਪੂਰਾਮਤਿਦੇਇ॥ਭਾਣੈਜਪਤਪਸੰਜਮੋਭਾ
ਣੈਹੀਕਢਿਲੇਇ॥ਭਾਣੈਜੋਨਿਭਵਾਈਐਭਾਣੈਬਖਸ
ਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਦੁਖੁਸੁਖੁਭੋਗੀਐਭਾਣੈਕਰਮਕਰੇਇ॥ਭਾ
ਣੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਭਾਣੈਜੋਤਿਧਰੇਇ॥ਭਾਣੈਭੋਗਭੋਗਾਇ
ਦਾਭਾਣੈਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਭਾਣੈਨਰਕਸੁਰਗਿਅਉਭਾਣੈ

ਹੋਆ ਗਲਿ ਪਾਏਆ ॥ ਭਾਵੈ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਸਨਕਾਦਿ
ਕਰਾਏ ਤੋ ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਆਦੀਸ ਹੈ ਨਾਮ ਕੀ ਤਉ ਜੀ
ਵਾਸੁ ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਤਰਾਇਆ ਨਉਧ ਗੋਇ ਕਾਸੁ ਹੋ
ਇਨੁ ਸਹੈ ਹੋਤੇ ਗਨਉ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਹੋ ॥ ਤਸ ਨਭ ਖਵਿ
ਗਲਿ ਲਾਇ ਤੇਰੈ ਧਿਆਇ ਹੋ ॥ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨ
ਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤੇ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਸੋ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਪਾਰਣ ਹਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰੇ ਸਭ
ਤੁਧੁ ਸਭੈ ਮੋਹਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੰਢਹੁ ਭੁਲਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਰੋਗ ਕਸੁ ਤੈ ਭਲੀ ॥ ਤ
ਉ ਸੋਜਾਣੁ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ਤਉ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਤਾਂ ਦੁ
ਨ ਲਾਤਦੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਸੁਰ ਵ
ਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ
ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ
ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ
ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ
ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਆ
ਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਇਕ

ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਂਨ ਨ ਹੋਇ॥ ਓਤੁ ਸਭ ਨਕੀਰੇ ਦੂਖੁ ਵਿਗਤੀ ਰਾਗੋ॥
ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ॥੧੩॥ ਮ: ੫॥ ਉਸਤਤਿ
ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ
॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਫਿ
ਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰ
ਧਾ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ॥ ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲ
ਖ ਉਪਾਵ ਤਾ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ
ਕਾਂਢੀਐ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ
ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ
ਸੇ ਗਣੇ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ॥ ਸੋਈ
ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ॥੧੪॥ ਮ: ੫॥ ਤੈਡੀ ਬੰ
ਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ
ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਪਾਵ ਸੁਹ
ਾਵੇਂ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ
ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਿਲਿ
ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ॥ ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁ
ੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ॥ ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ॥

ਸੀਲਵੰਤ ਪਰਧਾਨ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਵੀਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ
ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸ ਵੀਆ ॥
ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ
ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥ ਮ: ੫ ॥ ਤੁਠਿ ਗੁਣਟੇ ਤੈਡੈ ਲਖ ਜਿਉ ਮੈਕੂ
ਬੀਏ ਮੈ ਨਾ ਗੁਣਟੇ ਕੇਅ ਟੇਵੈ ॥ ਤਉ ਕੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨਾਨਕ ਦੀਜਾ
ਚਉ ਸਦਾ ਜਾਂ ਰਵੈ ॥੧॥ ਦੇਂਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁ
ਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ
ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖ
ਤੁ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਥਾਵੇ
ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ ਜੋ ਕੀਨੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾ
ਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ
॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥ ਮ: ੫ ॥ ਸੋਇ ਸੁਣੰ
ਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁ
ਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥
ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ਮੁਲਿ ਨ ਘਧਾ ਮੈਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ
ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ

ਮਾਣਿਕ ਮਨੁ ਪਾਗਾਸਿ ਤ੍ਰਾਸੇ ਤਾਨਾਇ ਨੁ ਜਾਗਾਣਾ ਆਗਾਗੀਗ
ਵਾਗਣਾ ਗੁਬਿੰਦ ਸਭ ਕੁ ਮਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਤ੍ਰਾ ਤ੍ਰਮੁ ਕਿਤਾ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਤ੍ਰਗਿੰਜਨ ਤਪਗਾ ॥ ਜੋ ਸਤਿਪਿ ਤ੍ਰਾ ਇਆ ਪਾਗ ਕ੍ਰਤਮੁ ਸੇਕਲਾ
ਮਤਾਗਾ ॥ ਸਪ੍ਰਸੰਗ ਤਿ ਨਿਮਭਾ ਤ੍ਰਨ ਸਨ ਮਜਨਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਤਿਤ੍ਰਾ ਤ੍ਰਾਪਣਾ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ
ਸੁਣੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਮਹੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਪਰ ਬ੍ਰਤਾ ਜਾਪਹੁ
ਬਤਾ ... ਪਨਮਾ ਤੁ ਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾ ਤੁਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ
ਦਿਆ ਇਤ੍ਰਾ ਜਾਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤ੍ਰਾਤਾ ਸਭਿ
ਕਾਰਾ ਕਿਰੈ ਤ੍ਰਾਤੁ ਗੁਮਿਬ ਨਤੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਤ੍ਰਾ ਤੁਮ ਜਾਗਾ ਤਪਾਵੈ ਵਿਗਲਾ
ਭ੍ਰਮੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀ ਤੂ ਵਡਾ ਤ੍ਰਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਾਰਤਬਾ ॥ ਗੰਗਾ ਪਰੀਗ
ਅਨੇਕ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਾਰਤ ਬਾਣੀਆ ॥ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ
॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰੇ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ
ਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਣਾ ॥ ਸਰਬ ਸਕਤਿ ਭਰਪੂਰੁ
ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥੫॥ ਮਃ ੫ ॥
ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ
ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ
ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ
॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ੍ਹ ਨਾਮ ਲਾਹਣ ਕਉ ਕਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਪਾਵਾ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿ

ਤਿਨ ਬਾਤਾ ਓਹੁ ਆਗਮੁ ਅਗਾਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਇਆ ਗਾ ਜਾ ਬਖਾ ਜੋਖ ਲੈਹੁ
ਤਾ ਸੇਵਕ ਗੁਰੁ ਸਾਂ ਕੀਆ ਮੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ ਦਾ ਕ੍ਰਿਗ ਬਾਯੀ ਵੰਦਨ
ਵਾਗ ਦੈ ਬਲੇ ਬਾਲਿ ਕਿਤਾ ॥ ਦਸਾਂ ਸੰਤ ਪਿਤਾ ਮਿਆ ਸਹੁ ਦਤੁ
ਲਾਇ ਦਿਤਾ ॥ ਜਿ ਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕ ਬੀਗ ਪਾਗ ਤੇ ਸਾਧ ਕੀ ਤੱਸ ਕਰਗ ਬੇਸਾਹੁ
ਗਤਾ ਪਾਗ ਤੇ ਭਾਗੁ ਨਾ ਬਿਆਪਈ ਤਿਨ ਕ ਤੁ ਲਾਤੁ ਲਾਡਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਦਾਵਣ ਕਾਰਣ ਤੇ ਪਕ ਤੁ ਸੁਤ ਲੀਲਾ ਇਆ ॥ ਸੰਗਿ ਕ ਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ
ਤਬ ਪੁਛਿਆ ਗਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਪ
ਇਕਾਂ ਤਰਿਆ ॥ ਆਪ ਟਿਕੀ ਮਤਿ ਤਾਪ ਆਪੇ ਤਿਜਾ ਤਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਉਪੰਨਿਆ ॥ ਆਪ ਣਕੇ ਲਾਤਾ ਆਪ ਤਾ ਆਪਿ ਵਰਤਿ
ਆ ਆਪੇ ਨ ਸੁਤੇ ਗਥਾ ਨ ਜਿ ਥੇ ਤੁ ਵੁਠਾ ਆਪੇ ਨ ਸੁ ਤੇ ਗਭਗ ਤੁ ਕਿ ਨੀਸ ਦੁਰੁ
ਕਿਠਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਗੋ ਦਿਖਾਇਆ ਸਲਾਤੇ ਸੋਇ ਤੁ ਪਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਟਨ
ਲਾ ॥ ਜਿਗ ਮਲ ਸੋ ਸੀਮੁ ਪਾ ॥੨੦॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਭੂਮਿ ਗਾ ਦਲੀ ਮੰਡਵ ਮੂਲ ਬਾਰ
ਕੋਨ ਤੁ ਪੀ ਗਨ ਵਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰ ਨ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਫਰੀਦਾ ਤੁਮ ਗਮੁਤ ਦਰੀ ਸੰਗਿ ਸੁ ਦੰਨ ਰੀ
ਦੇਤਾ ਵਿਗਲੇ ਕੇ ਈਪਾਈ ਆ ਜਿ ਜਿ ਨਪ ਆਗੇ ਨਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ
ਧਰਮੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਤੁ ਆਗਨਿ ਆਪਿ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਏ ॥ ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ਫਿਰਿ
ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ
ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਬਾਹਰਿ
ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ੧

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘੋੜੀਆ

ਦੇਹ ਤੇਜਣ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ
ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰ
ਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ
॥ ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖ
ਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਪਾ
ਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿ
ਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ
ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬੋਹਿਥਿ
ਚੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ
ਤਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ

ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥
ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀਐ ॥
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨॥ ਵਾਰ [illegible]

ਤਰਿ ਰੰਗੀ ਤਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੰਗਿ ਦੁਰਆਦ
ਪਾਇਆ ਤਰਿਓ ਤਾ ਮੁਤਰਿਆ ਧਦੁ ਰੰਗਾਂ ਰਹਿਆ
ਲਾ ਮੁਖੇ ਗੁਰਗੀਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿਧੇ
ਮੁਤਰਾਦਾ ਬਕੁਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿਧੇ ਮੁਤਰਿਤਰਿ
ਲਾਇਦਾ ਬਕੁ ਮਨੁ ਜਨ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜਗਿਆ
॥ ਅਪਹਰਿਆ ਜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਤੇ ਸੁਖੇਤ
ਰਿ ਸੁਪਰਿਓ ਮਾ ॥ ਸੁਰਿ ਸੂਦਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰ
ਦਿਖ ਟੀਤਰਿ ਰਾ ਤੁ ਰੌ ਰਹਿਆ ਇਆ ॥ ਮਤ
ਮਾ ਰਾਮ ਪੰਥੁ ਦ੍ਰਿਖਣਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਲਿਆ
ਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪਹਿਲੀ ਤਿਰ ਇਰੇ ਤਾ ਰਾਮ ਸਖਿਪ
ਰਿਆ ਰਾਮ ॥ ਇਤੁ ਤਰਿ ਪਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾਧ ਪਨੁ ਧੰ
ਨੁ ਤੁਖ ਟੀਆ ਰਾਮ ॥ ਇਤੁ ਤਰਿ ਪਭੁ ਜਾਪੈ
ਸਾਧੰਨ ਸਬ ਸੈ ਧੁਰ ਪਾਇਆ ਰਿਰਾਤੁ ਜਨ ਕੰਦ
ਰਹਿ ਦੈ ਤ ਕਿਆ ਪਹਿਲੀ ਬਿਛਮੁ ਤਿਆ ਟੇਮਲ

ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਾਨੰਦਾ।ਤਉਭਰਕਾਜੁਗਦੁਇਆ
ਪ੍ਰਭੈਮਲਸੰਤਜਨਕਿਵਡਆਪੀ।ਜਨਨਾਨਕਤਾ
ਵਰੁਪਾਇਆਮੰਗਲ੍ਹਮਲਸੰਤਜਨਵਡਪਾਗੀ
ਗੁ।।੧।। ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ਘਰੁ੫ਅਲਾ
ਹਣੀਆ ਧਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁ
ਧੰਧੈਲਾਇਆ।ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭਰੀਜਾਨੀ
ਅੜਾਘਤਿਚਲਾਇਆ।ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿ
ਆਆਇਆਰੁੰਨੇਵੀਰਸਬਾਏ।ਕਾਂਇਆਹੰਸਥੀ
ਆਵੇਛੋੜਾਜਾਂਦਿਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਾਏ।ਜੇਹਾਲਿ
ਖਿਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ।
ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੇ
ਲਾਇਆ।੧।ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋ
ਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ।ਏਥੈਧੰਧਾਕੂੜਾ
ਚਾਰਿਦਿਹਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ।ਆਗੈਸਰਪਰ

ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ। ਜਿ
ਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ
ਲੀਜੈ। ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ। ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ
ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ
ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ। ਜਲਿ ਥਲਿ ਮ
ਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ।
ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇ
ਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ। ਢਾਹੇ
ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ।
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ
ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ
ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ। ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾ
ਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ। ਰੋਵ

ਦੁਸਮਣੀ ਕਉ ਬਿਕਾਰੋਗਾ ਨ ਭਸਮੰ ਸਾਂਗੋ ਮਾਇਆ ਚਾਕ
ਗਇਓ ਹੇਹੋਆ ਰੰਗਾ ਮੰਦਾ ਰੇ ਵਖੁ ਸੁ ਵੇਸ ਤ ਹੋਤੁ ਤ
ਨੁਟੇ ਹੈ ਮੈ ਹੋ। ਐਸੇ ਬੇਦੁ ਪੜਿਆ ਸਭ ਕੋਇ ਨਾ
ਜੀਉ ਕੁਲੁ ਕਰਤੂਤੁ ਅਤੇ ਕਾਰੋ। ਨਾਨਕ ਕੰਨਿ ਬਾ
ਬਾ ਜਾਂ ਟਲਿ ਨੌਜੇ ਰੋ ਵੈਲਾ ਕੋ ਪਤਆ ਰੋਗਾ ੪॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਃ ੫ ॥ ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉ
ਲਟੀ ਰੇ ॥ ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਸਾ
ਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿਓ ਮੰਦਰੁ
ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲ
ਸੀ ਰੇ ॥੨॥੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰ
ਜ ਸਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ
॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਹੋਵੈ
ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥
ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪ
ਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਦੁਹਹੂ
ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥
ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ਅੰ
ਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਊਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਅਨਿ
ਕ ਪਵਨ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ ॥ ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ
ਦਧਿ ਖੀਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤਿ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ਅ
ਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖ
ਬੇਨ ॥ ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਖਿਆਨਾ ॥
ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪੂਰਨ
ਭਗਵਾਨਾ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰ ॥
ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੇਖ
ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹਿ ॥
੬॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਬਨ ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲ ॥
ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਜੁ
ਗਾਦਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿ
ਕ ਉਤਪਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਰਮਤ
ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਇ ॥੮॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ
ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਤਹ ਚੀਤ ॥੧੦॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨ

ਰਹੁ ਨ ਕਾਰ ॥ ਉਤਰਿ ਸਕੈ ਕਰਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥੧੧॥
ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰ
ਬਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥
ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧੨॥੧॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਮ: ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ
ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾ
ਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ
ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ
ਪੁਨੀਤ ॥ ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂ
ਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੨

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ
ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ
ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁ
ਆਈ ॥ ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥
ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮੈ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ
ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ
ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ ਝੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ
ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ
ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ

ਸੋਤਪਸਾਰੀ॥ਮਾਈਆਕਰਉਲਝੁ ਫਿਰਤੇਗਵਾਰੀ॥ਜਨਸਮ
ਮਰਤੇਜ੍ਹਥੋ ਧਾਜੀਤਰੀ॥ਤਮਰੈ ਤਾਂਰਪਣਾ॥ਜੇਤਲਤ
ਪਲਤੁਸਭਸਵਾਰੀ॥੩॥ਵਲਿਤ ਗਮਾਤਪਕੇਪੰਚ
ਚੋਰ ਫਗਣਾਏ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਮਾਨਵਧਾ
ਏ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਤਿਸੁਸਤਸੰਗਮਿਲਾਏ॥ਤਮਰ
ਤਾਂਰਪਣਾ॥ਜਿਨਿਏਤਪਕੇਸਭਗਵਾਏ॥ਮ॥ਮਿਥਿਅ
ਦ੍ਰਿਸਟਭਾਉਪਕੇ ਧਤੁਪਾਵੈ॥ਪਰਾਈਆਛਿਦ੍ਰਹ
ਟਕਲੈਆਪਣਾਅੰਤਕਾਰੁਵਧਾਵੈ॥ਜੈਸਾਧੀ
ਜੈਤੈਸਾਖਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਾ ਤਾਂਰਪਣਾਧਰਮਸਤੁ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਤਿਟਾਆਵੈ॥੫॥ ੧ਓ ॥ਸਿਰੰਜਨਨ
ਮਸਕਾਰ॥ਬਿਲਾਧਾਰਮਿਮਈ॥ਸੂਖਰੀਅਸਾਮਸਤੋ॥ਬਿਸੇ
ਖੀ॥ਸਿਵ੍ਹਕੇਵ੍ਹਈ॥ਮਧੂਮੇਵੀ॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਅਪਰੰਤੇਪਰਮਤੇਸ
ਅਜਾਰੀ॥ਨਿਰਾਲੰਬਰੇਵੀ॥ਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ

॥੧॥ਰਮਤਰਾਮਰਾਮੰ।ਧਰਮਸ੍ਰਨਿਧਾਮੰ।ਬਿਮਲਬੋਧਸ੍ਰਧਿ
ਆਂ।ਮਨਾਨੰਦਨਿਤਿਆਂ।ਅਛੇਦੰਅਦਾਂਤੀ।ਅਜੋਤੀ।ਅਚਿੰਤੰ
ਨਿਰਾਲੰਬਦੇਵੰਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ।੨॥
ਨਦੀਪੰਛਤਤੰਨਤ੍ਰਿਗੁਣੰਨਤਾਰਾਨਚੰਦੰਨਸੂਰੰਨਅਗਨੀਨਜ੍
ਆਲਾ।ਸ੍ਰਇਅਜੋਤਿਸ੍ਰਪੰਸ੍ਰਤਾਤਿਸੌਪ੍ਰਕਾਸੰਨਿਰਾਲੰਬਦੇ
ਵੰਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ।੩।ਨਤਾਤੰਨਮਾਂ
ਤੰਨਭਗਨੀਨਭ੍ਰਾਤੰ।ਨਜਾਤੀਨਜਨਮੰਨਛੋਤੀਨਭਰਮਾਂ।ਨ
ਜਗਿਅਨਦਾਨੰਨਭੋਗੀਨਭ੍ਰਗਤੀ।ਨਿਰਾਲੰਬਦੇਵੰਨਮਸਤੇ
ਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ।੪।ਨਬਰਣੀਅਸਰਮੰਨਤ੍ਰ
ਸੂਸਨੰਨਕੰਸੀ।ਨਬ੍ਰਤਮਾਨਈਸੀ।ਨਗੋਤ੍ਰੰਨਬੰਸੀ।ਅਦ੍ਰਤੀ
ਅੰਅਜਨਮੀ।ਅਭਰਮੰਅਸੰਗੀ।ਨਿਰਾਲੰਬਦੇਵਾਨਮਸਤੇ
ਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ।੫।ਅਸਭ੍ਰਲੰਨਸੂਛਮ
ਨਰੂਪਾਨਕਰਤਾਨਸਿਵੰਨਸਕਤੀਨਪਤਨੀਨਭਰਤਾ।ਅਬਕ
ਤੇਸਦਾਨੰਦਮੇਕੰਅਬੀਤੰਨਿਰਾਲੰਬਦੇਵੰਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ

ਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ॥੬॥ਨਗੀਅੰਤੇਨਪੀਅੰਤੇਨਦੇਵੰਤੇਨਜਾਪੰ
ਨਭੇਦੰਨਛੇਦੰਨਕਾਈਨਕਰਮੰਨਿਰਾਈਬਦੇਵੰਨਮਸਤੇਨਮ
ਸਤੇਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ॥੭॥ਨਨਰਮੰਨਗਰਮੰਨਨਾਨਾਨਚੀ
ਰਧੰਨਤਾਤਾਨਸੀਰਾਨਬਾਈਨਬਿਰਧੰਸੁਈਅੰਸੇਵਸੁਛ
ਮਅਮ੍ਰਿਤੀਬਿਸਸਟੰਨਿਰਾਈਬਦੇਵੰਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ
ਨਮਸਤੇਨਮਸਤੇ॥੮॥੧॥
ਉਨਫੀਦਉਂਤੁਸਾਜਿਸੁਬਧਿਨਿਵਾਜਿਅੂਜਾਰਿ॥
ਜੋਸਿਤੁਸਾਈਨਾਜਿਵੈਸੋਸਿਰਧਾਧਿਉਤਾਰਿ॥੧॥

੧੬ ਵਾਹਗੁਰੂ ... ਹੈ ਤੇਰਾ ਆ

...ਤ ਰਖਿਆ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਪਤੇਜਬਾ
ਣੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਆਕਾਸਏ ਹੋਤਾ ॥ ਉਤਪਤ੍ਰੀ
ਪਵਨ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਇਸ ਕਾ ਬਾਲੁ ਇਕ ਲਖ ਅ
ਸੀ ਹੰਜਾਰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਮਨੁਖ [illegible]
ਏ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾ ਬੁਲੁ ਏ ਹੋ [illegible] ਇ ਸਾਨੂੰ
ਰ ਮਾਹਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਗਤ ਦੇ ਨੌ ਏਗ ਨਾ ਬਾਧ ਸੂਰਤ
ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇਆ ॥ ਤਇਲੋਕ ਅਬਾਧੋ
ਮਨੁ ਚਿਤ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਬਾਂਧ
ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਰਬਾ
ਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਧੇ ਦੇਵਤੇ ਮਸਾਣਾ ॥ ਨੂਕਣ ਭੂਕਣ ਬਾ
ਧੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧੇ ਦੇਵ ਦੁਆਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣਾ ॥ ਤੇਤੀਮੁ ਸਕਲ ਤੇਤੀਆ ਸਾਣਾ ॥ ਮ
ਸਾਣ ਪਵਣੈ ਕਾਢੂ ਪਾਇ ਜਮ ਕਾ ਬੇਟਾ ॥

56